

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Martyrvm S. Ivlianae Virginis & martyris, ex eo quod Simeon
Metaphrastes conscripsit. Passa est anno à Christo nato 290. Sub
Imperatore Maximiano.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

torquebant, donec in conspectum iudicis ad tribunal venirent. Quò mox ut ventum fuit, Onesimus à quatuor viris extensus, virgis immaniter caesus est, ut non modo supplicio sed multò magis ignominia afficeretur. Sed cum vir sanctissimus in tormentis exultaret, & ignominiam illam summam decus ac gloriam reputaret, Præfectus verbera verberibus tanta crudelitate multiplicavit, quoad Onesimus. disruptis omnibus corporis venis, supinus volueretur, atque tibijs & femoribus fractis, solutoq; mortalitatis ergastulo, ad immortalam coronam lætus euolaret. 15. Kalend. Martias. Sacræ illius reliquiæ, fuerunt à muliere quadam Imperatoriò sanguine clara, summo cum honore ac reuerentiâ exceptæ, & in thecam argenteam reconditæ. Indè autem postea, ad locum, vbi fuerat Episcopus ordinatus, (Ephesum nempe) translata. Ad gloriam Domini nostri Iesu Christi, cui potentia & honor cum Patre & Spiritu sancto in secula seculorum. Amen.

MARTYRIVM S. IVLIANÆ VIRGINIS & martyris, ex eo quod Simeon Metaphrastes conscripsit. Passa est anno à Christo nato 290. Sub Imperatore Maximo.

Fuit in ciuitate Nicomedia, virgo quædam Iuliana nomine, incredibili sanè pulchritudine, & tam præclaris animi dotibus prædita, ut ex assidua rerum conditarum contemplatione, in vnus & omnipotentis Dei cognitionem venerit; repudiatoque idolorum cultu (cui uterque parens nefariè admodum deditus erat) omnem vitam suam orationi & sacrarum literarum lectioni traderet. Erat autem eodem tempore vir qui-

Cœditur virgis atrocissimè.

Moritur in tormentis.

Corpus eius in theca argentea reponitur, sed postea transfertur.

Vide Cas. Baron. not in marty. Rom.

16. Februar.

Iulianæ virginis præclaræ dotes.

Eleufius
impious, am-
bit nuptias,
Iulianæ.

quidam Eleufius nomine, genere & dignitate
dem clarus, & fummis Imperatoris amicis, ad
dæmoniorū cultui in tantum deditus, vt capi-
les perpetuò cū Christiano nomine inimicitias
gereret. Hic fummo studio Iulianæ nuptias ab-
biebat, neq; vllis sumptib⁹, vt eximia eius formæ
aliquando frueretur, parcebat. Iuliana verò, quæ
tota mente in Christianæ pietatis studiū propen-
debat (vt ei spem nuptiarum præcluderet) neg-
uit se vllō modo ad nuptialem thalamum cum
admissurum, nisi Præfecti munus ab Imperatore
consequeretur. Ille, cū fummo eius esset amore
captus, ingenti pecuniarum vi aditum sibi ad eū
dignitatis gradum aperuit, & statim nono hono-
ris titulo decoratus, virginis fidem postulat.
Tum illa: Rectè quidē, inquit, hoc se habet, sed ni-
si abiecto dæmoniorū cultu, ad Christi seruitutē
accesseris, nunquam meis amplexibus poteris.

Hoc cū accepisset responsum Eleufius, ira
vehementi commotus, patrem virginis accersit
uit, eiq; quanta esset affectus à filia eius contumel-
lia, cum horrendo verborum fulmine, narravit.
Pater cū præter opinionem hæc de filia sua au-
diuisset, graui affectus dolore, domum propera-
uit, & iram, ficta lenitatis specie, dissimulans: Dic
mihī, inquit, ò filia, quid causa, quòd splendidas
illas & honorificas Præfecti nuptias differas? Dic,
inquam, ò gratissima oculorū meorum lux. Cui
virgo: Desine, inquit, quæso te, ò pater, has nupti-
as auribus meis inculcare; Nisi enim is ante om-
nia Deum omnipotentem pura & sincera fide a-
gnoscat venereturq;e, nunquam ego vlla condi-
tione nuptias istas amplectar. Quid enim ali-
ud hoc fuerit, quam corpore esse coniunctos,
& hostili odio animis dissidere: Hoc responso pa-
ter

Virginis cō-
stantia.

ter in furorem versus: per maximos (inquit) deos
tu amas tormenta; immò quid dico tormenta, fe-
ris & canibus ego corpus tuum deuorandum tra-
diam. Martyr verò; Quid cunctaris? inquit; Veni-
ant canes, veniant ferae, atq; ad eam multae mortes,
si fieri possit, pro vna. Hac virginis constantia fra-
ctus pater, mitissimis verbis atq; blanditijs eam
aggressus est. Sed cum illa blanditias æquè ac
tormenta despiceret, pater eam iniectis vincu-
lis, in carcerem trussit, & verberibus superare cõ-
tendit.

Cùm verò inuictum virginis animum suppli-
cis frangere non posset, tradidit eam sponso, vt
tyrannidis suae libidinem in eam expleret. Ille
accepta virgine, primùm quidem & vultu & oca-
lis grauem in eam furorem spirabat; sed cùm di-
ligentiùs in eam oculos conijceret, animus exi-
mia eius pulchritudine captus, iram protinùs
mitigauit, ac cupiditas totù tandem deuicit. Rur-
sus igitur ad blanditias conuersus, orare & obse-
crare coepit, vt benignum ei ad nuptias assensum
præberet. Quòd si, inquit, dijs sacrificare nolis, ti-
bi hoc liberum sit: tantùm tu mihi coniungere.
Cui virgo: Certè, inquit, nisi tu priùs Christo per
lauacrum regenerationis coniunctus fueris, mi-
hi coniungi non poteris, Cui rursus Eleusius; Et
hoc quoque tui amoris causa lubens admifero,
nisi graue ab Imperatore nobis immineret peri-
culum. Si enim hoc ad eius notitiam perueniret,
non solùm honore, sed ipsa etiam vita miserimè
priuaremur.

Tum Iuliana: Tu quidem, inquit, hunc morta-
lem & qui ad tempus est, regem, times, ego verò
immortalem illum, & regum omnium Dominù,
ac creatorem nihili faciã? Nunquàm certè tu, vel
alius

Pater eam
in carcerem
trudit, & ver-
beribus affi-
cit.

Praefectus,
eius amorẽ
iterum ca-
pitur.

Praefectus
virginis.
vox.

alius, quispiam hoc mihi persuaserit. Quare si
 velis, tu quoque Deum, verum, calcatis idola
 agnosce: eique soli seruias. Sin minus tu me in-
 fice, manda igni, cæde flagellis, trade bellijs, di-
 mnia tormentorum genera in me exerce. His
 cum audisset Præfectus, incredibili furore agi-
 tus, iubet illam quatuor loris extensam, oerua
 & virgis crudelissimè cædi; cæsam verò è capiti
 capillis tamdiu suspendi, donec auulsa cum cri-
 nibus cute, in terram decideret. Post hæc, cum in
 Christi cõfessione immobilis permaneret, latera
 eius candentibus laminis exuri, & femora ferro
 configi, confixamque ad carcerem duci iussit. Illa
 verò, cum in medijs constituta supplicij, preces
 ad Deum cum lachrymis funderet, ecce Satanas
 angelico splendore coruscans ei apparuit, hortans
 vt ad tempus furori Imperatoris locum daret.
 Neque enim, dicebat, existimare debes, Deum
 crudelem esse, qui æneam in mortali corpore
 fortitudinem requirat. Quare cede nõnihil sup-
 pliciorum atrocitati, & dijs simulata offer sacri-
 ficia, nè tormentorum, quæ te adhuc expectant,
 magnitudine victa; dijs verè sacrificare cogaris.
 Illa autem admiratione percussa, & quiescens, in-
 quit, tu es? Ego respondit ille, sum Dei Angelus
 missus vt te è media suppliciorum atrocitate eri-
 perem. Præbe igitu te mihi obedientem, nè iustas
 inobedienciæ tuæ pœnas luas. His verbis ad ge-
 mitus & lachrymas conuersa Iuliana: Domine,
 inquit, Iesu Christe, quid faciam? hiccine totus sa-
 mulus est, qui me ad simulatam impietatis speci-
 em inducere conatur? Vix hæc effata fuerat, cum
 vox cælitus dilapsa eam ad constantiam corrip-
 rauit dicens: Confide Iuliana, & disce quifnam sit
 qui te ad mei negationem incitare conatur.

Virgo san-
 sta, crudelif-
 simè flagel-
 latur, & è ca-
 pillis suspē-
 ditur.

Diabolus
 sub Angeli
 specie, ei
 apparet.

Ad hanc vocem, vincula, quibus constricta te-
nebatur, soluta sunt: & virgo præsentis numine
Christi confirmata, dæmonem, non quidem vir-
tutibus corporeis, sed vigenti fide & diuinorū vir-
tute verborum ita alligauit, vt ad eius voluntatē
se componere, & tremebundus voci virtutis eius,
parere cogereetur.

Inter ea Præfectus qui ardenti vindictæ cupidi-
tate ardebat, misit qui virginem ad se reducerent.
Illa autem, cum pristina corporis pulchritudine,
Dei benignitate recuperata compareret, Præfe-
ctus in stuporem versus: Vtque quod, inquit, tu oc-
ulos nostros præstigijs tuis fascinabis? Cui virgo:
Vtque quo tu Christi virtutem & potentiam non a-
prouocas? Sed respice tandem aliquando ab hac
mentis tuæ insania, ne ignis ille inextinguibilis
tibi & improbis omnibus constitutus, vos inuol-
uat & sempiternum excruciet. Hac dicēdi liberta-
te furor Præfecti acrius concitatus eō prorupit,
vt virginem in ardentem fornacem conijceret, ac
voracibus flammis exurendam traderet. Illa verò
flummas (dictu sanè mirum) profusis lacrymis
extinxit, & sua virtute viros numero circiter quin-
gentos ad Christi confessionem perduxit. Hi om-
nes cum voce concordi clamarent. Vnus Deus
Christianorum, fuere iussu Præfecti crebris gla-
dijs, & triginta insigni virtute ac confessione se sociā-
runt: ac eandem martyrij palmam perceperunt.

Iuliana verò hoc spectaculo mirificè recreata,
fuit in lebetem copioso igne bullientem iniecta;
sed lebes diuina virtute ruptus, virginem quidem
illam reliquit, lictores verò crudelissima ad v-
num omnes, internecone deleuit. Præfectus vi-
dens crudelitatis suæ ministros tam miserè con-
sum-

Bbb

sum-

Virgo fan-
cta, dæmonē
vincit.

Virgo, recu-
perata diui-
nitūs valetu-
dine, sistitur
Præfecto.

Mittitur
virgo in for-
nacem.

500. viri cre-
dūt in Chri-
stum, & ne-
cantur gla-
dijs.

Item fœmi-
næ 130.

Iuliana mit-
titur in le-
betem.

Lata præbet
cervicem
suam feriē-
dam.

Sacræ eius
reliquiæ,
Româ trās-
lata.

sumptos, vestem suâ præ furore nimio dilata-
uit, exclamavitque; Tollite magam, & gladiis
terficite. Tùm gloriosa victrix Iuliana, nè diuina
optata martyrij corona fraudaretur; vultu ab-
latis oculis, & summa cum exultatione nitenti
cervicem feriendam præbuit; atq; ita coelos ma-
tyrij corona redimita, læta conscendit.

Sacratissimum eius corpus fuit ab egregia qua-
dam matrona & insigniter pia, Sophia nomine,
Romam translatum, vbi dignum eius certamini-
bus templum ei erexit. Eleusius verò paulo post
dignas impietatis suæ pœnas luit. Nam in mari
naufragium cum alijs multis passus, vi tempesta-
tis fuit quidem in littus eiectus, sed præda canib.
effectus, nè sepultura quidem dignus fuit. E hoc
fuit præclarum Iulianæ martyrium, quæ cum an-
no ætatis suæ nono Eleusio desponsata esset, deci-
mo & octavo anno ætatis suæ, post varia certami-
na, martyrij palmam adepta est.

MARTYRIUM SS. ET GLORIOSORVM

Christi martyrum Leonis & Pargorii, qui mar-
tyrium subiērunt Patariis; Ex Si-
meone Metaphi-ſte.

13. Februar.

Beatus Pargorius vir eximia sanctitate præ-
ditus, cum sanguinis effusione Christi Ec-
clesiam, vt multi alij, consignasset, Leonem,
qui ei in omni actione vitæ socius fuerat, ad eum ar-
deter suo exēplo ad simile certamen incitavit: vt
requiem nullam caperet, nisi in Christi cōfessio-
ne, eodem certamine viriliter occumberet. Erat
enim hic Leo à iuuentute egregiè pius, vitamque
omnem monasticis disciplinis strenuè exercue-
rat. Indumētum eius erat ex pilic contextū, pro-
sūs vt vel ex ipso externo corporis cultu & mori-
gra-

Leo à iuue-
tute, fuit
monachus
egregius,